

Arrest

nr. 40 916 van 26 maart 2010
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

**de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en
asielbeleid.**

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van onbepaalde nationaliteit te zijn, op 10 februari 2010 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 12 januari 2010 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 1 maart 2010, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 maart 2010.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. CAMU.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. PEPPERSTRAETE, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat L. VAN DE VYVER, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoeker heeft op 26 september 2005 de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling gevraagd.

Op 27 februari 2006 neemt de gemachtigde van de minister van Binnenlandse Zaken de beslissing houdende de weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten. Tegen voormelde beslissing dient verzoeker een dringend beroep in bij de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. Op 21 april 2006 neemt de Adjunct-commissaris-generaal een bevestigende beslissing. Tegen deze beslissing dient verzoeker een beroep in bij de Raad van State.

Na een administratieve controle wordt aan verzoeker op 1 oktober 2007 een bevel om het grondgebied te verlaten gegeven. Tegen dit bevel dient verzoeker een beroep in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Dit beroep wordt verworpen bij arrest nr. 5177 van 18 december 2007.

Op 16 april 2008 dient verzoeker een aanvraag om machtiging tot verblijf in.

Verzoeker wordt op 30 juni 2008 aan België overgedragen door de Nederlandse asielinstanties.

Op 1 september 2008 wordt verzoeker veroordeeld door de correctionele rechtbank te Tongeren voor een inbreuk op de wetgeving inzake drugs.

Op 18 december 2008 wordt de aanvraag om machtiging tot verblijf onontvankelijk verklaard en wordt aan verzoeker een bevel om het grondgebied te verlaten gegeven.

Op 10 februari 2009 wordt verzoeker veroordeeld door de correctionele rechtbank te Hasselt tot een gevangenisstraf van 6 maanden voor diefstal.

Op 10 maart 2009 wordt nogmaals een bevel om het grondgebied te verlaten aan verzoeker gegeven.

Op 15 december 2009 wordt verzoeker veroordeeld door de correctionele rechtbank te Leuven voor diefstal en bendevorming.

Op 12 januari 2010 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid een bevel om het grondgebied te verlaten. Dit is de bestreden beslissing, waarvan de motivering luidt als volgt:

“In uitvoering van de beslissing van de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid, V. D., attaché, wordt aan M., V., geboren te K. op (...)1988, onderdaan van Onbepaald het bevel gegeven om uiterlijk op 17/01/2010 om middernacht het grondgebied van België te verlaten evenals het grondgebied van de volgende staten: Duitsland, Estland, Finland, Frankrijk, Griekenland, Hongarije, Italië, IJsland, Letland, Litouwen, Luxemburg, Malta, Nederland, Noorwegen, Polen, Portugal, Slovenië, Slowakije, Spanje, Tsjechische Republiek, Oostenrijk, Denemarken, Zweden en Zwitserland, tenzij hij (zij) voor deze landen over documenten beschikt.(2)

REDEN(EN) VAN DE BESLISSING : (2)

Artikel 7 van de wet van 15 december 1980, eerste lid, 1°: verblijft in het Rijk zonder houder te zijn van de vereiste documenten: de betrokkene is niet in het bezit van een paspoort voorzien van een geldig visum.

Artikel 7 van de wet van 15 december 1980, eerste lid, 3°: wordt door de Staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid of zijn gemachtigde, V. D., attaché, geacht de openbare orde te kunnen schaden: betrokkene heeft zich schuldig gemaakt als dader of mededader, gewone diefstal, bendevorming-aanstoker of hoofd, inbreuken op de wetgeving inzake verdoovende middelen

Artikel 7 van de wet van 15 december 1980, eerste lid, 6°: beschikt niet over voldoende middelen van bestaan voor de duur van het voorgenomen verblijf en is niet in staat die middelen wettelijk te verwerven. Hij is slechts in het bezit van 0 euro.

Artikel 77 van het Koninklijk Besluit van 8 oktober 1981: betrokkene werd niet erkend als vluchteling.

Indien dit bevel niet wordt opgevolgd, loopt hij/zij gevaar, onverminderd rechtsvervolging overeenkomstig artikel 75 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, naar de grens te worden geleid en te dien einde te worden opgesloten gedurende de periode die strikt noodzakelijk is voor de uitvoering van de maatregel overeenkomstig artikel 27 van dezelfde wet.(...)

2. Over de ontvankelijkheid

De verwerende partij werpt een exceptie van gebrek aan belang op .

Zij betoogt dat nietigverklaring van het bestreden bevel geenszins maakt dat verzoeker niet meer illegaal in het Rijk zou verblijven en dat de eventuele nietigverklaring van het bestreden bevel bijgevolg geen wijziging met zich meebrengt ten aanzien van verzoekers illegale verblijfssituatie waardoor een nieuw bevel aan verzoeker ter kennis zal moeten worden gebracht. Tevens merkt zij op dat het bestreden bevel niets meer is dan een herhaald bevel nu aan verzoeker in toepassing van artikel 7, eerste lid, 1° van de Vreemdelingenwet reeds verschillende keren een bevel om het grondgebied te verlaten werd gegeven. Deze bevelen zijn volgens de verwerende partij definitief en uitvoerbaar zodat wederom komt vast te staan dat verzoeker geen belang heeft bij de nietigverklaring van het thans bestreden bevel.

Aangaande het belang stelt verzoeker in zijn inleidend verzoekschrift dat hij belang heeft aangezien de aangevochten beslissing de weigering van zijn lang verblijf behelst. Hij vervolgt dat de bestreden beslissing zijn recht op privé- en gezinsleven aantast en de uitoefening van dit recht onmogelijk maakt. Verzoeker meent dat hij blijk geeft van een persoonlijk en actueel belang.

Uit de parlementaire voorbereiding van de wet van 15 september 2006 tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen blijkt dat het de uitdrukkelijke wil van de wetgever is dat de procedure van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zoveel als mogelijk aansluit bij die welke geldt voor de Raad van State. Dienvolgens kan voor de interpretatie van de verschillende begrippen en rechtsfiguren worden teruggegrepen naar die welke thans bij de Raad van State wordt aangewend (*Parl.St. Kamer, 2005-2006, nr. 51 2479/001, 116-117*).

Volgens vaststaande rechtspraak van de Raad van State moet het belang persoonlijk, rechtstreeks, actueel en geoorloofd zijn (RvS 4 augustus 2005, nr. 148 037).

Opdat verzoeker een belang zou hebben bij de vordering volstaat het niet dat hij gegriefd is door de bestreden rechtshandeling en dat hij nadeel ondervindt. De vernietiging van de bestreden beslissing moet aan verzoeker bovendien enig voordeel verschaffen en dus een nuttig effect sorteren.

De verwerende partij verwijst naar eerdere bevelen. Uit het administratief dossier blijkt dat op 18 december 2008 de aanvraag om machtiging tot verblijf ingediend door verzoeker onontvankelijk wordt verklaard en dat op diezelfde dag een bevel om het grondgebied te verlaten wordt genomen ten aanzien van verzoeker. Deze beslissing alsook het bevel werden hem op 14 januari 2009 ter kennis gebracht. Verzoeker heeft geen rechtsmiddelen aangewend tegen deze beslissingen. Op 10 maart 2009 neemt de gemachtigde van de minister van Migratie- en asielbeleid nogmaals een bevel om het grondgebied te verlaten ten aanzien van verzoeker. Dit bevel wordt hem diezelfde dag ter kennis gebracht. Ook hiertegen heeft verzoeker geen rechtsmiddelen aangewend. Bijgevolg zijn zowel het bevel van 18 december 2008 als het bevel van 10 maart 2009 definitief en uitvoerbaar geworden en dient verzoeker nog steeds gevolg te geven aan deze bevelen.

De eventuele nietigverklaring van het thans bestreden bevel levert bijgevolg geen nut op voor verzoeker, omdat de verwerende partij de bevelen om het grondgebied te verlaten van 18 december 2008 en 10 maart 2009 kan uitvoeren vermits deze definitief zijn geworden (RvS 2 oktober 2003, nr. 123 774, RvS 11 mei 2005, nr. 144 319). In tegenstelling tot wat verzoeker voorhoudt heeft de vernietiging van het bestreden bevel aldus niet tot gevolg dat hij zelfs tijdelijk op het grondgebied mag verblijven. Er dient daarom te worden vastgesteld dat verzoeker geen wettig belang heeft bij de vordering (RvS 15 september 2003, nr. 122 790). Verzoekers argumenten doen geen afbreuk aan deze vaststelling.

Verzoeker heeft geen belang bij de vernietiging van het thans bestreden bevel.

De exceptie van de verwerende partij is in de aangegeven mate gegrond.

3. Korte debatten

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk. Er is derhalve grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van de nietigverklaring, wordt derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zesentwintig maart tweeduizend en tien door:

mevr. J. CAMU,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

J. CAMU